

פח אבגד מהי פ"ב
 מהל' אשוח הלי"ם
 ונהל"טן פתג פשן כ
 טושי"ט אה"ט פתג קנה
 פתי"ד וסיתן קפו פתי
 י"ג
 פט ט מהי טס הלי"ט
 וסית"ט
 גירושין הלי"ט פתג טס
 טושי"ט אה"ט פתג קנה
 פתי"ד וסיתן קפו פתי
 י"ג
 פט ט מהי טס הלי"ט
 וסית"ט
 גירושין הלי"ט פתג טס
 טושי"ט אה"ט פתג קנה
 פתי"ד וסיתן קפו פתי
 י"ג
 פט ט מהי טס הלי"ט
 וסית"ט
 גירושין הלי"ט פתג טס
 טושי"ט אה"ט פתג קנה
 פתי"ד וסיתן קפו פתי
 י"ג

בן ט' שנים שצביא ב' שערות שומא. אי ל"ג ויום אחד אהי שער
 דאחיה אף כרבי יוסי וף גרסינן ויום אחד מיירי בזין ערוך ט
 בשנה י"ג דשעה רבי יוסי כנשרו: **קמנה** כל י"ב שנה ממאנת.
 לך לישנא אין להכימ דתוך זמן כלפני זמן דהא ממאנת הייט
 בדקין ולא אשכחו זף כשו שמעמד
 כמסקנא דלא בקין חבל גמל דחלף
 שערות מליט למימר דהי כלאחר
 זמן ואינה ממאנת ומי"מ נראה דהלכה
 דתוך זמן כלפני זמן דמי"ד כלאחר
 זמן איתחבו לעיל ור"ג דאמר לעיל
 נמי כהג"ה דהי ליה הש"ס וגם
 בלשנא קמא פסיק רבא בהרי"א דתוך
 זמן כלפני זמן: **אב"ר** לחליה
 בעיה בדיקה. תימה דרבא סבר הכא
 דאינה חוללת פד שיהא גדולה ופ"ט
 התקבל (גיטין דף סה.) אמר רבא ג'
 מוות בקמן הגיע לעונה נדרים
 נדרו נדר וכנגדו בקטנה חוללת
 משמע דקטנה בהגעת לעונה נדרים
 ידעה חוללת דהייט בה י"א ויום אחד
 ואפי' מיירי החס כהביאה הא אמר
 הכא דתוך זמן כלפני זמן ורש"ט
 פירש כנגדו בקטנה הייט בה י"ב
 שנה ויום אחד דהי שנות נדרים
 דקטן ולא נהירא ומפרש ל"מ דהתם
 רבא חליבה דר' יוסי דקאמר קטנה
 חוללת וקמ"ל דזוקא כשהגיעה לעונה
 נדרים וכן משמע בפרק מט"ט חליה
 (יבמות דף קה.) דאמר מדברי ר'
 יוסי נלמד קטנה חוללת כפשוטו
 ככה שית וככה שבע דאז היא בה
 טוונה לחליה ורבא אמר פד שגמיע
 לעונה נדרים פירוש לרבי יוסי
 והילכתא פד שצביא ב' שערות וכל
 זה מדברי רבא ועוד י"ל דהתם כפי'
 התקבל (גיטין דף סה.) גרסינן רבא
 דהא קאמר החס ולמסור כנכסי
 אביו פד שיהא בן כ' שנה ואלו רבא
 אף ליה בפרק מי שמת (ב"ב דף
 קה.) דלמסור כנכסי אביו פד
 שיהא בן י"ח וכן לר"ך ליהוה טס
 כספרים ולא כספרים דגריס החס
 אפכא כדמוכח טוניה דהתם:

ומעמא דמחזי להו שערות דלאחר זמן הוא דגמרו למלמיה בין
 בשערות בין בשנים הא תוך הזמן חשבינן להו שומא דקטן הוא ולא
 מליט לרביי מאי: בן ט' שנים שהביא שערות שומא. ואפי' לר'
 יוסי ברבי יהודה ומבן ט' ועד בן י"ב ויום אחד פלוגתא: שומא.
 והוא"ש בלע"ז. והרכה ליגדל עטר בה: תורה אור
 ר"א י"ג גופיה סימא. ואפי' לרבנן
 והדר מי כ"י מאי לאו תנאי היא.
 חליבה דרבנן י"ג הא תוך זמן לחיטוק
 דקמתי כמחמי: ורישא. דמשום
 י"ג סימן. רבי היא. דאמר כמטוק
 היא י"ג לאחר זמן: וסיפא. דמשמע
 שומא: ר"ש בן אלעזר(ה). דאמר
 י"ג בתינוקת היא תוך זמן. כלל הכי
 מירולי מוקמין תוך זמן כלפני זמן:
 והוא שערות ב'. כשהגדיל חבל נשרו
 בנתיים חליבה מילמח דשומא הו:
 מתי לשמענא דרבא בהאי לישנא.
 דמשמע מימיה נמי תוך זמן כלפני
 זמן: ממאנת והולכת. ואין מושגין
 שמה הביאה ב' שערות לחליה
 הביאה שומא מינה והייט תוך זמן
 כלפני זמן: אינה ממאנת. שמה
 הביאה ועכשו היא סימן דהא לאחר
 זמן הוא ואם ימנה היא לא חשבינן
 לה גדולה לענין חליה ואינה חוללת:
 גדולה היא. אם הביאה: וכי חימא
 מספקא ליה. אם הביאה אם לא
 הביאה הלך מילוח לא דלמח הביאה
 וחליה נמי לא שמה לא הביאה:
 והא מיפשט פשיטא ליה לרבא.
 דכיון דהגיעה לכלל שנתיה דודאי
 הביאה: ה"מ לענין(ט). דהי אחיה
 למיחלן לאחר זמן ובדקטו ולא חשכנן
 אלהי' חיישין למימר גדולה היא
 וחחוק שהסימין נשרו: אבל לענין
 מיאון חיישין. שמה נשרו למומרה
 וקנאה כביאה ובעיה נב: והא חיישין
 קאמרו. ולא דהי נשרו וחיישין
 למומרה משמע: אלא לעולם.
 אינה ממאנת דרבא בדלל דקטנה
 הלך מסתמח למימין כיון שהגיעה
 לכלל שנתיה דהי אף לה ואינה
 כריכה בדיקה ובעיה גמ: ולענין
 חליצה חיישין גרסינן. כלומר לענין
 חליה משום הכי אינה חוללת דחיישין
 שמה לא הביאה סימין. דקאסי לך
 האמר רבא חוקה הביאה סימין ל"ק
 כי אמר רבא חוקה למילוח דלא
 ממאנת מסתמח אכל לחליה בעיה
 בדיקה: חרששין שמה נשרו. ואם
 הגיעה לכלל שנתיה ובדקו ולא חשכמו
 לא ממאנת: דקדשה תוך זמן.
 ישומה מדעת אמה ואחיה לדעתה:
 ובעל אחר זמן דאיכא ספיקא. דלשת
 איש דאורייתא דכשעת בעיה דלאחר
 זמן שמה הביאה והוא לה ביאה זו
 קדושין גמורין דהא גדלה וטוב אינה
 יולדה במילוח: אבל מעיקרא. דמי
 עברה שמה דחרמי קרי ולא בעל לא
 חיישין שמה נשרו דהא לא הוה זה
 היכל דלא אשכחן אכל הביאה הנבעלת
 גדולה דלמח אחיה למאן הנבעלת
 תוך הזמן מיטוק יהודע להפליא: ואכל. אם הקדשו: לזוקה. ואפי' דכמילמח אחרמי לאו בר עונשין הוא: כי יפליא. מיניה
 מריבין (מנחות ב:) מופלג קמון לאיש. מופלג יודע לפרש לשם מי נדר. קמון לאיש שהוא קמון לכלל גדול דהייט שנה אחת קודם זמן שהוא
 ראי להביא שערות והייט בתינוקת כל י"ב ובתינוק כל י"ג: ולא יחל. אפי' דבהאי קהל לא כתיב כי יפליא מ"מ כיון דנפקא לן מיניה
 יודע להפלות הו נדרו נדר קאי בכל יתל דהא כתיב (מנחות ב) איש כי ידור נדר וגו' ומופלג קמון לאיש בכלל איש וקמין ליה ולא יתל דברו:
 לפי

והוא"ש בלע"ז. והרכה ליגדל עטר בה: תורה אור
 ר"א י"ג גופיה סימא. ואפי' לרבנן
 והדר מי כ"י מאי לאו תנאי היא.
 חליבה דרבנן י"ג הא תוך זמן לחיטוק
 דקמתי כמחמי: ורישא. דמשום
 י"ג סימן. רבי היא. דאמר כמטוק
 היא י"ג לאחר זמן: וסיפא. דמשמע
 שומא: ר"ש בן אלעזר(ה). דאמר
 י"ג בתינוקת היא תוך זמן. כלל הכי
 מירולי מוקמין תוך זמן כלפני זמן:
 והוא שערות ב'. כשהגדיל חבל נשרו
 בנתיים חליבה מילמח דשומא הו:
 מתי לשמענא דרבא בהאי לישנא.
 דמשמע מימיה נמי תוך זמן כלפני
 זמן: ממאנת והולכת. ואין מושגין
 שמה הביאה ב' שערות לחליה
 הביאה שומא מינה והייט תוך זמן
 כלפני זמן: אינה ממאנת. שמה
 הביאה ועכשו היא סימן דהא לאחר
 זמן הוא ואם ימנה היא לא חשבינן
 לה גדולה לענין חליה ואינה חוללת:
 גדולה היא. אם הביאה: וכי חימא
 מספקא ליה. אם הביאה אם לא
 הביאה הלך מילוח לא דלמח הביאה
 וחליה נמי לא שמה לא הביאה:
 והא מיפשט פשיטא ליה לרבא.
 דכיון דהגיעה לכלל שנתיה דודאי
 הביאה: ה"מ לענין(ט). דהי אחיה
 למיחלן לאחר זמן ובדקטו ולא חשכנן
 אלהי' חיישין למימר גדולה היא
 וחחוק שהסימין נשרו: אבל לענין
 מיאון חיישין. שמה נשרו למומרה
 וקנאה כביאה ובעיה נב: והא חיישין
 קאמרו. ולא דהי נשרו וחיישין
 למומרה משמע: אלא לעולם.
 אינה ממאנת דרבא בדלל דקטנה
 הלך מסתמח למימין כיון שהגיעה
 לכלל שנתיה דהי אף לה ואינה
 כריכה בדיקה ובעיה גמ: ולענין
 חליצה חיישין גרסינן. כלומר לענין
 חליה משום הכי אינה חוללת דחיישין
 שמה לא הביאה סימין. דקאסי לך
 האמר רבא חוקה הביאה סימין ל"ק
 כי אמר רבא חוקה למילוח דלא
 ממאנת מסתמח אכל לחליה בעיה
 בדיקה: חרששין שמה נשרו. ואם
 הגיעה לכלל שנתיה ובדקו ולא חשכמו
 לא ממאנת: דקדשה תוך זמן.
 ישומה מדעת אמה ואחיה לדעתה:
 ובעל אחר זמן דאיכא ספיקא. דלשת
 איש דאורייתא דכשעת בעיה דלאחר
 זמן שמה הביאה והוא לה ביאה זו
 קדושין גמורין דהא גדלה וטוב אינה
 יולדה במילוח: אבל מעיקרא. דמי
 עברה שמה דחרמי קרי ולא בעל לא
 חיישין שמה נשרו דהא לא הוה זה
 היכל דלא אשכחן אכל הביאה הנבעלת
 גדולה דלמח אחיה למאן הנבעלת
 תוך הזמן מיטוק יהודע להפליא: ואכל. אם הקדשו: לזוקה. ואפי' דכמילמח אחרמי לאו בר עונשין הוא: כי יפליא. מיניה
 מריבין (מנחות ב:) מופלג קמון לאיש. מופלג יודע לפרש לשם מי נדר. קמון לאיש שהוא קמון לכלל גדול דהייט שנה אחת קודם זמן שהוא
 ראי להביא שערות והייט בתינוקת כל י"ב ובתינוק כל י"ג: ולא יחל. אפי' דבהאי קהל לא כתיב כי יפליא מ"מ כיון דנפקא לן מיניה
 יודע להפלות הו נדרו נדר קאי בכל יתל דהא כתיב (מנחות ב) איש כי ידור נדר וגו' ומופלג קמון לאיש בכלל איש וקמין ליה ולא יתל דברו:
 לפי

והוא"ש בלע"ז. והרכה ליגדל עטר בה: תורה אור
 ר"א י"ג גופיה סימא. ואפי' לרבנן
 והדר מי כ"י מאי לאו תנאי היא.
 חליבה דרבנן י"ג הא תוך זמן לחיטוק
 דקמתי כמחמי: ורישא. דמשום
 י"ג סימן. רבי היא. דאמר כמטוק
 היא י"ג לאחר זמן: וסיפא. דמשמע
 שומא: ר"ש בן אלעזר(ה). דאמר
 י"ג בתינוקת היא תוך זמן. כלל הכי
 מירולי מוקמין תוך זמן כלפני זמן:
 והוא שערות ב'. כשהגדיל חבל נשרו
 בנתיים חליבה מילמח דשומא הו:
 מתי לשמענא דרבא בהאי לישנא.
 דמשמע מימיה נמי תוך זמן כלפני
 זמן: ממאנת והולכת. ואין מושגין
 שמה הביאה ב' שערות לחליה
 הביאה שומא מינה והייט תוך זמן
 כלפני זמן: אינה ממאנת. שמה
 הביאה ועכשו היא סימן דהא לאחר
 זמן הוא ואם ימנה היא לא חשבינן
 לה גדולה לענין חליה ואינה חוללת:
 גדולה היא. אם הביאה: וכי חימא
 מספקא ליה. אם הביאה אם לא
 הביאה הלך מילוח לא דלמח הביאה
 וחליה נמי לא שמה לא הביאה:
 והא מיפשט פשיטא ליה לרבא.
 דכיון דהגיעה לכלל שנתיה דודאי
 הביאה: ה"מ לענין(ט). דהי אחיה
 למיחלן לאחר זמן ובדקטו ולא חשכנן
 אלהי' חיישין למימר גדולה היא
 וחחוק שהסימין נשרו: אבל לענין
 מיאון חיישין. שמה נשרו למומרה
 וקנאה כביאה ובעיה נב: והא חיישין
 קאמרו. ולא דהי נשרו וחיישין
 למומרה משמע: אלא לעולם.
 אינה ממאנת דרבא בדלל דקטנה
 הלך מסתמח למימין כיון שהגיעה
 לכלל שנתיה דהי אף לה ואינה
 כריכה בדיקה ובעיה גמ: ולענין
 חליצה חיישין גרסינן. כלומר לענין
 חליה משום הכי אינה חוללת דחיישין
 שמה לא הביאה סימין. דקאסי לך
 האמר רבא חוקה הביאה סימין ל"ק
 כי אמר רבא חוקה למילוח דלא
 ממאנת מסתמח אכל לחליה בעיה
 בדיקה: חרששין שמה נשרו. ואם
 הגיעה לכלל שנתיה ובדקו ולא חשכמו
 לא ממאנת: דקדשה תוך זמן.
 ישומה מדעת אמה ואחיה לדעתה:
 ובעל אחר זמן דאיכא ספיקא. דלשת
 איש דאורייתא דכשעת בעיה דלאחר
 זמן שמה הביאה והוא לה ביאה זו
 קדושין גמורין דהא גדלה וטוב אינה
 יולדה במילוח: אבל מעיקרא. דמי
 עברה שמה דחרמי קרי ולא בעל לא
 חיישין שמה נשרו דהא לא הוה זה
 היכל דלא אשכחן אכל הביאה הנבעלת
 גדולה דלמח אחיה למאן הנבעלת
 תוך הזמן מיטוק יהודע להפליא: ואכל. אם הקדשו: לזוקה. ואפי' דכמילמח אחרמי לאו בר עונשין הוא: כי יפליא. מיניה
 מריבין (מנחות ב:) מופלג קמון לאיש. מופלג יודע לפרש לשם מי נדר. קמון לאיש שהוא קמון לכלל גדול דהייט שנה אחת קודם זמן שהוא
 ראי להביא שערות והייט בתינוקת כל י"ב ובתינוק כל י"ג: ולא יחל. אפי' דבהאי קהל לא כתיב כי יפליא מ"מ כיון דנפקא לן מיניה
 יודע להפלות הו נדרו נדר קאי בכל יתל דהא כתיב (מנחות ב) איש כי ידור נדר וגו' ומופלג קמון לאיש בכלל איש וקמין ליה ולא יתל דברו:
 לפי

מוסף רש"י

שומא. והוא"ש
 בלע"ז והרכה לנחמ זה
 שיער (קדושין טו.).
 ועודו כו. כשהגיע
 לרבי ולא נשרו, פלוגתא,
 אכל אם נשרו קודם
 י"ב לא פליג ר' יוסי,
 דלגמלא מילמח דלאו
 סימן הו, ומבן י"ג שנה
 ויום אחד מדרו נבט
 דהי סימן ופלט נשרו
 (טס ע"ש).

[כ"ב קנה. דים אפטר
 ופי' אה"כ כבילר יופי]

חוספי הרא"ש

כי יפליא מה ת"ל איש.
 כלומר אי וזה כתיב
 כי יפליא בלא איש
 הוא כל מי שידוע
 להפלות אפי' קטן תרבה
 ת"ל איש איש רש"ס
 דהיי דהרובן קטן מבי
 יפליא דהיי ספק איש
 מכלל דכשעה איש לא
 בעי' שיהו יודע להפלות
 ולא סימנא ליה לשרוש
 קרא כפשיטא איש כי
 יפליא משמע דבעינן
 שיהו איש יודע להפלות
 משום דסימנא רש"י
 הוא דכין שיהו בן
 י"ג ולא תחוק כשעה
 שנירו נדר וקדושין
 הקוש כלל: בן ט'
 שנים שצביא שני
 שערות ט'. אי ל"ג בן
 יוסי א' ניהו דהוא דין
 בבא משום דהיה בן
 י"ג ויוסי ור' יוסי
 א' י"ג דהיי דהוא
 נדרו ויהוה אפי' חיי תוך זמן כלפני זמן ואין חיישין שמה נשרו: אבל לחליה בעיה בדיקה. משמע חבא
 לרבן דקטנה לאו בת חליצה היא. וחוספ"ה התקבל אמר רבא ג' שמה רבי' ופי' רבי' שומא וכנגדו בקטנה לאו שחייבין
 דא לשנת נדרים קמאי אלא אהן נחמתי כשחייבין בן י"ב שנה ויום אחד וכן ל"ה דבהאי קמאי רבא ט' מצות חליצה קטנה שגריה לשנת נדרים וחליצה תלמודא פסיק חבא וחליצה נדר
 שצביא ב' שערות. וחוספ"ה דהיי דאמר דקטנה בת חליצה היא איירי רבא וכן מוכח בהאי מתיב דפי' מצות חליצה דקאמר חוספ"ה ויוסי נלמד קטנה חוללת כפשוטו רבע' שחיה קתת בת בינת
 חליצה צריכה לזונה וקאמר רבא דע' שחיה לעונה נדרים. וחיל' דהיי דרבא' התקבל גרס רבא משום דקאמר אחרי' בן למסור כנכסי אביו עד שיהא בן כ' ואסינן בפי' ש' שמת' אמר רבא אמר רב נתן בן ר"ח סורר מבכרי
 אביו ולא מסורב לפר' תן דירתי' הא דרביה' דהא ספיק' חוס' דכיללא איתמר וחסין משה שבת' למוני:

לענין רש"י
 חזא"ה.
 יבלת.

קדושין טו: פ"ט

תורות הב"ח
 (א) רש"י ר"ס ט' ע"ג
 בן אלמור הוא דאמר:
 (ב) ר"ח כי מילי לפנין
 חוללת דהי:

[ג' ב' א']

גליון הש"ס
 ב"ב א"ל מתיקול' לא.
 ט' נקטו ג' ט"ז חדים
 כלל:

[נקטו מתי]

[יבמות ג']

[ג' ל רב כותב]

הפ"ה מ"ז ופ"ט

תורות מר"ב

רנשבבור
 [א] רש"י ר"ס ט' ע"ג
 ט' ולא אשכחן ליה לא
 חיישין ופי' כולל ור"ס
 דהיי ספיק' מר"ב
 יבמות ט"ז סוף ט"ז